

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania K. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą
I. [...]

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

z udziałem zainteresowanego M. B.

o składki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 2 lutego 2022 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 czerwca 2021 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z 14 czerwca 2021 r., sygn. akt III AUa [...] odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez odwołującego się K.W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą I. [...] od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 29 października 2020 r., sygn. akt III AUa [...].

Decyzją z 31 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że M. B. jako pracownik podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od 1 kwietnia 2011 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K.W.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K.W., domagając się zmiany zaskarżonej decyzji stwierdzenia, że M.B. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek K. W. w okresie od 1 kwietnia 2011 r., gdyż w tym okresie pozostawał w stosunku pracy w spółce R. w W. i w spółce K. [...] sp. z o.o.

Wyrokiem z 12 grudnia 2018 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił odwołanie. Z kolei Sąd Apelacyjny wyrokiem z 29 października 2020 r., sygn. akt III AUa [...] oddalił apelację K. W. Odwołujący wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego.

W wykonaniu czynności związanych z nadaniem biegu skardze kasacyjnej strona skarżąca została wezwana o wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia stanowiącego sumę składek przypisanych M.B. z tytułu ubezpieczeń społecznych za okres objęty sporem.

W odpowiedzi na wezwanie K.W. poinformował Sąd, że nie posiada żadnych możliwości obliczenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Nadto podniósł, że w podobnej sprawie w uzasadnieniu postanowienia z 14 października 2020 r., sygn. akt I UZ 16/20 Sąd Najwyższy uznał, że przedmiotem sporu jest podleganie ubezpieczeniom społecznym i wówczas skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny wskazał, że przedmiotowa sprawa została wszczęta odwołaniem od decyzji ustalającej podleganie zainteresowanego na podstawie umowy o pracę obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, w której odwołujący się domagał się zmiany zaskarżonej decyzji przez orzeczenie, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne za zainteresowanego w okresie objętym zaskarżoną decyzją są spółki R. oraz K. [...] A zatem istotą sporu nie było ustalenie tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, ale ustalenie podmiotu zobowiązanego do odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, którego tytuł stanowiła niekwestionowana przez strony umowa o pracę wykonywana przez M.B.

W niniejszej sprawie koniecznym było zatem wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia celem ustalenia dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego. Strona skarżąca mimo wezwania Sądu nie przedstawiła wartości przedmiotu zaskarżenia wskazując z jednej strony że nie jest

w stanie jej podać, a z drugiej podnosząc, że w podobnej sprawie Sąd Najwyższy uznał, że przedmiotem sporu pozostaje ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym i wówczas stronie skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Takie działania skarżącego reprezentowanego przez pełnomocnika fachowego budzą niepokój Sądu, albowiem widoczna w tym zakresie pozostaje bierność nakierowana na przedłużanie procesu sądowego.

Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na wielość prowadzonych postępowań sądowych z udziałem skarżącego o podobnym przedmiocie sporu, toczących się na etapie postępowania kasacyjnego, gdzie również brakiem formalnym pozostaje wartość przedmiotu zaskarżenia, co przy tożsamej podmiotowo obsłudze prawnej jest kwestią bardzo dobrze mu znaną.

W konsekwencji strona skarżąca jest świadoma, że w znacznej większości toczących się spraw przedmiotem sporu pozostaje ustalenie płatnika składek, a nie podleganie ubezpieczeniom społecznym, a wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia na poziomie co najmniej 10.000 zł., jest warunkiem koniecznym do nadania skardze kasacyjnej dalszego biegu.

Skoro więc w niniejszej sprawie strona skarżąca, mimo wezwania nie uzupełniła braku formalnego skargi kasacyjnej i nie podała wartości przedmiotu zaskarżenia to z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlega odrzuceniu.

Na marginesie Sąd Apelacyjny zauważył, że bez znaczenia pozostawało dla rozstrzygnięcia pismo organu rentowego określające wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 5.969,52 zł, albowiem to strona skarżąca winna była wskazać wartość przedmiotu zaskarżenia. Dopiero bowiem w sytuacji kiedy wskazana wartość przedmiotu zaskarżenia pozostaje sporna między stronami Sąd ma obowiązek wszcząć postępowanie sprawdzające w kierunku ustalenia właściwej wartości przedmiotu zaskarżenia, co wobec nie wykonania zobowiązania sądu przez skarżącego nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł odwołujący się, zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c. przez ich błędne zastosowanie i niezasadne przyjęcie, że sprawa wszczęta odwołaniem od decyzji określającej podleganie obowiązkowo

ubezpieczeniu emerytalnemu, rentownemu, wypadkowemu, chorobowemu jest sprawą o prawa majątkowe, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, podczas gdy jest to sprawa o objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, w której skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującego się nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, że sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych, w której sporne jest tylko to, kto w okresie podlegania przez zainteresowanych ubezpieczeniom społecznym z tytułu ich zatrudnienia jako pracowników był pracodawcą (płatnikiem składek), jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. Wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza wysokość składek za rok od jednego ubezpieczonego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2021 r., I UZ 21/20, LEX nr 3113236).

Z taką właśnie sprawą, jak wskazana powyżej, mamy do czynienia w niniejszym przypadku, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny. Przedmiot niniejszej sprawy nie dotyczy bowiem samego faktu podlegania ubezpieczeniom społecznym przez zainteresowanego pracownika, lecz sprowadza się do negowania przez odwołującego się posiadania statusu płatnika składek. Wobec powyższego jest to sprawa należąca do kategorii spraw majątkowych, w których dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia.

W związku z powyższym, opierając się na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

